

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 146/13
Λουξεμβούργο, 12 Νοεμβρίου 2013

Απόφαση στην υπόθεση T-499/10
MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt. κατά Επιτροπής

Το Γενικό Δικαστήριο ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής σχετικά με την κρατική ενίσχυση την οποία χορήγησε η Ουγγαρία στην εταιρία πετρελαιοειδών MOL

Δεν υφίσταται στοιχείο που να αποδεικνύει ότι η εταιρία αυτή έτυχε ευνοϊκής μεταχειρίσεως σε σχέση με τους ανταγωνιστές της όσον αφορά την καταβολή μεταλλευτικών τελών

Η MOL είναι ουγγρική εταιρία πετρελαιοειδών και φυσικού αερίου, η οποία εξορύσσει υδρογονάνθρακες, μεταξύ άλλων, στην Ουγγαρία.

Δυνάμει του ουγγρικού νόμου περί εκμεταλλεύσεως ορυχείων/μεταλλείων, οι μεταλλευτικές εταιρίες οι οποίες είναι κάτοχοι αδείας εκμεταλλεύσεως πρέπει να καταβάλλουν στο Δημόσιο μεταλλευτικό τέλος για την εξόρυξη υδρογονανθράκων, αργού πετρελαίου και φυσικού αερίου. Μέχρι το 2008, ο συντελεστής του τέλους είχε καθοριστεί, κατ' αρχήν, στο 12 % της αξίας της ποσότητας των εξορυσσόμενων ορυκτών.

Τον Σεπτέμβριο του 2005, η MOL ζήτησε την παράταση των μεταλλευτικών δικαιωμάτων της όσον αφορά δώδεκα κοιτάσματα υδρογονανθράκων, τα οποία αποτελούν το αντικείμενο αδείας εκμεταλλεύσεως και των οποίων δεν είχε ακόμα αρχίσει η εξόρυξη. Με συμφωνία υπογραφείσα τον Δεκέμβριο του 2005, η MOL και το Ουγγρικό Δημόσιο παρέτειναν κατά πέντε έτη την προθεσμία για την έναρξη της εκμεταλλεύσεως των δώδεκα αυτών κοιτασμάτων και καθόρισαν το τέλος παρατάσεως, το ποσό του οποίου έπρεπε να είναι υψηλότερο, δυνάμει του νόμου περί εκμεταλλεύσεως ορυχείων/μεταλλείων, από το ποσό του βασικού τέλους, για κάθε ένα από τα πέντε έτη, με συντελεστές κυμαινόμενους μεταξύ 12,24 και 12,6 %. Εξάλλου, τα μέρη παρέτειναν, για περίοδο δεκαπέντε ετών, την εφαρμογή του τέλους αυτού σε όλα τα κοιτάσματα τα οποία εκμεταλλευόταν ήδη η MOL στο πλαίσιο αδείας εκμεταλλεύσεως, ήτοι 44 κοιτάσματα υδρογονανθράκων και 93 κοιτάσματα φυσικού αερίου, όπερ συνιστά για αυτά προσαυξημένο μεταλλευτικό τέλος. Επιπλέον, η συμφωνία προέβλεπε την καταβολή εξαιρετικού τέλους 20 δισεκατομμυρίων ουγγρικών φιορινίων (68 εκατομμύρια ευρώ περίπου).

Το 2007 τροποποιήθηκε ο νόμος περί εκμεταλλεύσεως ορυχείων/μεταλλείων και αυξήθηκε ο συντελεστής του μεταλλευτικού τέλους, κατ' αρχήν, στο 30 % με ισχύ από 8 Ιανουαρίου 2008. Πάντως, η αύξηση αυτή δεν εφαρμοζόταν στα κοιτάσματα της MOL, τα οποία εξακολουθούσαν να υπόκεινται στους καθορισθέντες με τη συμφωνία του 2005 συντελεστές.

Τον Ιούνιο του 2010, η Επιτροπή εξέδωσε απόφαση¹ με την οποία έκρινε ότι ο καθορισμός του μεταλλευτικού τέλους με τη συμφωνία του 2005 ως προς την MOL, σε συνδυασμό με την αύξηση του εφαρμοστέου στους ανταγωνιστές της μεταλλευτικού τέλους, συνιστά κρατική ενίσχυση ασύμβατη με την κοινή αγορά. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή κάλεσε την Ουγγαρία να ανακτήσει από τη MOL την ενίσχυση αυτή, το ποσόν της οποίας ανέρχεται σε 28 444,7 εκατομμύρια φιορίνια (96,6 εκατομμύρια ευρώ περίπου) για το 2008 και σε 1 942,1 εκατομμύρια φιορίνια (6,6 εκατομμύρια ευρώ περίπου) για το 2009.

¹ Απόφαση 2011/88/ΕΕ σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 1/09 (πρώην NN 69/08) την οποία χορήγησε η Ουγγαρία στη MOL Nyrt. (ΕΕ 2011, L 34, σ. 55).

Η MOL άσκησε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως της Επιτροπής.

Με την απόφασή του, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει, κατ' αρχάς, ότι ο νόμος περί εκμεταλλεύσεως ορυχείων/μεταλλείων παρέχει σε κάθε επιχείρηση του τομέα αυτού τη δυνατότητα να ζητήσει την παράταση των μεταλλευτικών δικαιωμάτων της όσον αφορά ένα ή περισσότερα κοιτάσματα των οποίων δεν άρχισε την εξόρυξη εντός πέντε ετών από τη χορήγηση της άδειας εκμεταλλεύσεως. Στο πλαίσιο αυτό, το Γενικό Δικαστήριο διευκρινίζει ότι το γεγονός ότι η MOL είναι, στην πράξη, η μόνη επιχείρηση η οποία έχει συνάψει συμφωνία παρατάσεως στον τομέα των υδρογονανθράκων δεν διακυβεύει την κρίση αυτή. Συγκεκριμένα, το γεγονός αυτό μπορεί να εξηγηθεί από τη μη ύπαρξη ενδιαφέροντος εκ μέρους άλλων επιχειρηματιών και, επομένως, από μη ύπαρξη αιτήσεως παρατάσεως, ή από μη ύπαρξη συμφωνίας μεταξύ των μερών ως προς τους συντελεστές του τέλους παρατάσεως. Εφόσον τα καθορισθέντα με τον νόμο περί εκμεταλλεύσεως ορυχείων/μεταλλείων κριτήρια είναι αντικειμενικά και εφαρμοστέα σε κάθε δυνητικώς ενδιαφερόμενο επιχειρηματία ο οποίος τα πληροί, **η σύναψη της συμφωνίας του 2005 βάσει του νόμου αυτού δεν ευνόησε τη MOL σε σχέση με τους ανταγωνιστές της.**

Ομοίως, το γεγονός ότι οι ουγκρικές αρχές διαθέτουν περιθώριο εκτιμήσεως για τον καθορισμό του συντελεστή του τέλους παρατάσεως δεν σημαίνει ότι ορισμένες επιχειρήσεις δύνανται να αντλούν εξ αυτού ανταγωνιστικό πλεονέκτημα. Συγκεκριμένα, το εν λόγω περιθώριο εκτιμήσεως μπορεί να δικαιολογηθεί από διάφορους παράγοντες, όπως ο αριθμός των κοιτασμάτων των οποίων έχει παραταθεί η άδεια εκμεταλλεύσεως και η εκτιμώμενη σημασία τους σε σχέση με τα υπό εκμετάλλευση κοιτάσματα. Συνεπώς, το χορηγούμενο από τον νόμο περί εκμεταλλεύσεως ορυχείων/μεταλλείων περιθώριο εκτιμήσεως παρέχει στη διοίκηση τη δυνατότητα να διασφαλίζει την ίση μεταχείριση μεταξύ επιχειρηματιών αναλόγως του αν βρίσκονται σε παρεμφερείς ή διαφορετικές καταστάσεις, προσαρμόζοντας τις προτάσεις της περί των τελών στα χαρακτηριστικά κάθε υποβαλλόμενης αιτήσεως παρατάσεως.

Επομένως, δεν είναι παράλογο το ότι ο συντελεστής του τέλους παρατάσεως και, ενδεχομένως, ο συντελεστής του προσαυξημένου μεταλλευτικού τέλους – που εφαρμόζονται, αντιστοίχως, στα κοιτάσματα των οποίων παρατάθηκε η ημερομηνία ενάρξεως της εκμεταλλεύσεως και στα υπό εκμετάλλευση κοιτάσματα – είναι υψηλότεροι όταν ο αριθμός των κοιτασμάτων των οποίων έχει παραταθεί η άδεια εκμεταλλεύσεως είναι σημαντικός σε σχέση με τον αριθμό των υπό εκμετάλλευση κοιτασμάτων. Ομοίως, ο συντελεστής μπορεί να είναι λιγότερο υψηλός όταν, όπως εν προκειμένω, ο αριθμός των κοιτασμάτων των οποίων έχει παραταθεί η άδεια εκμεταλλεύσεως αντιπροσωπεύει αμελητέο μέρος των υπό εκμετάλλευση κοιτασμάτων. Συναφώς, πάντως, το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι **η Επιτροπή δεν εξέτασε την κρίσιμη αυτή πτυχή της συμφωνίας του 2005.**

Το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει επίσης ότι υφίστανται και άλλες συμφωνίες παρατάσεως συναφθείσες με την Ουγγαρία στον τομέα των στερεών ορυκτών, οι οποίες έπρεπε να ληφθούν υπόψη κατά την εκτίμηση της συμφωνίας του 2005. Ωστόσο, η Επιτροπή δεν συνεκτίμησε τις συμφωνίες αυτές.

Περαιτέρω, το Γενικό Δικαστήριο σημειώνει ότι η αύξηση των τελών δυνάμει του τροποποιηθέντος νόμου περί εκμεταλλεύσεως ορυχείων/μεταλλείων έλαβε χώρα στο πλαίσιο της αυξήσεως των διεθνών τιμών του αργού πετρελαίου, δηλαδή ανεξαρτήτως της συνάψεως της συμφωνίας του 2005.

Υπό τις περιστάσεις αυτές, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι από την ανάλυση της Επιτροπής δεν αποδείχθηκε ότι **η συμφωνία του 2005 χορήγησε στη MOL οικονομικά πλεονεκτήματα σε βάρος των ανταγωνιστών της και, επομένως, ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής.**

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου μπορεί να ασκηθεί αναίρεση, περιοριζόμενη σε νομικά ζητήματα, ενώπιον του Δικαστηρίου, εντός δύο μηνών από της κοινοποίησής της.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης

και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο

Το [πλήρες κείμενο](#) της απόφασεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582